

ROTA ATLANTİK ■ DİLEK ERGÜL

Sicilya'yı sevdim!

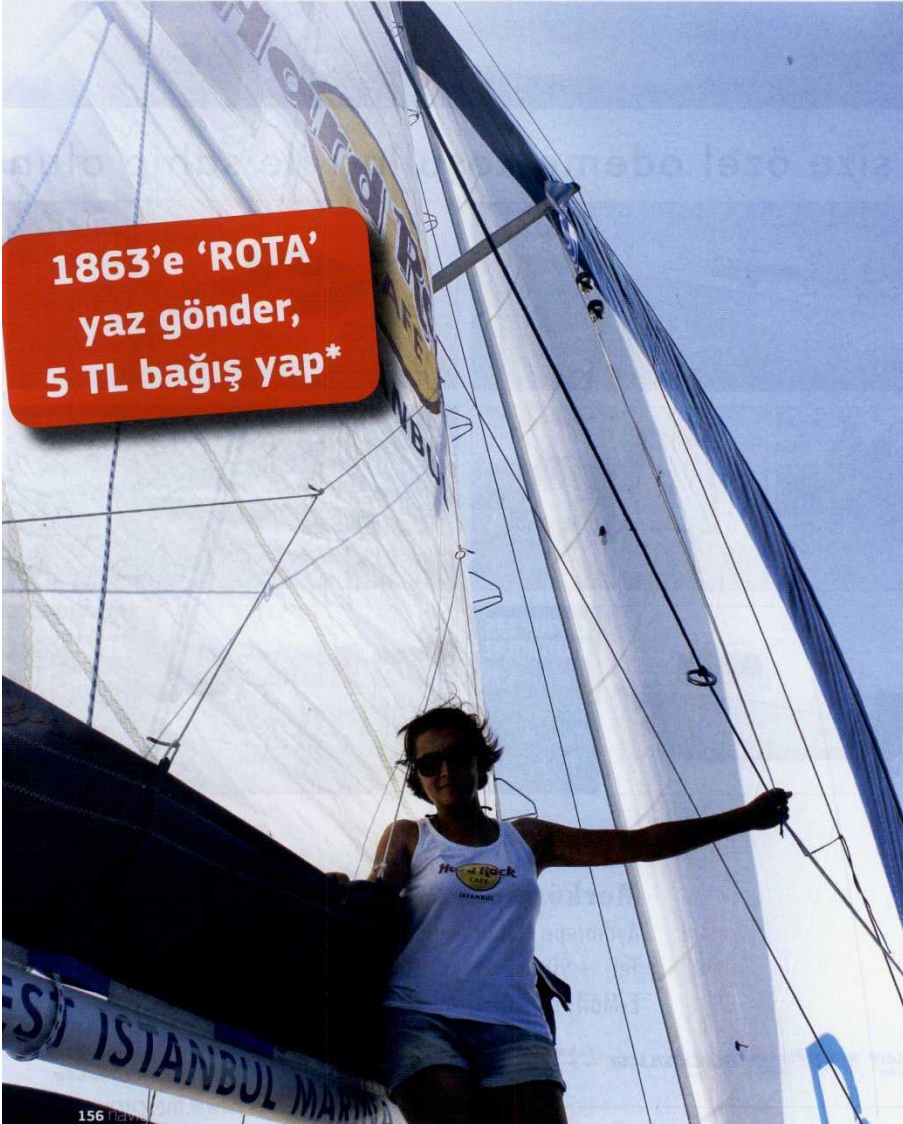
İYON DENİZİ'NDE SERT HAVADA SEYREDEREK SİCİLYA'YA VARDIK. SYMINA YOLDA GAYET İYİ İDARE ETTİ VE BEN ZATEN ÇOK MUTLUYUM; EŞİM ALİ VE AİLE DOSTUMUZ ÜMİT SARP İLE SİCİLYA'DA BULUŞACAĞIZ.

FOTOĞRAFLAR: DİLEK ERGÜL/SYMINA KAPTANI VE MIÇOSU

Symina ile 14-32 knot arası değişken rüzgârda İyon Denizi'ni geçtik. İlk gece ve ertesi gün dalgalar 5-6 metreleri buldu. Bir ara endişelendim elbette ama sonra Symina'nın gayet iyi yol aldığını görünce

rahatladım.

Pazartesi, salı ve çarşamba sabaha doğru sevgili İclal Sarp ile telefonlaştık. Bildiğiniz üzere NSSL-ARSKOM'un hediye ettiği Inmarsat uydu telefonu var bende.

Bu kadar sık haberleşmemin sebebi, sıkı bir cephenin geliyiyor olduğunu düşünmemdi.

Ve nitekim sabaha karşı hava sertleşti ve yağmur başladı. Ben de Messina yerine Rocella Ionica Marina'ya girmeye karar verdim. Limanın girişi sığlık ve kum bankları var, bu yüzden alacakaranlığın biraz açılmasını bekledim.

Elbette islandım... Gün doğarken Symina ile bağlandık.

Sicilya'da denizci ağabeyimiz ve aile dostumuz Ümit Sarp, eşim Ali Ergül ve ben üç kişi olacağız artık. Heyecan dorukta, Ali'yi çok özledim. Ertesi gün Messina Limanı'na doğru gitmeye karar veriyoruz. Ali, Palermo'dan otobüsle gelecek. Messina Boğazı enteresan akıntı, rüzgâr ve dalga sistemine sahip bir geçit.

Gelgit zamanlarına ve 4 knot'ı bulan akıntıya dikkat etmek önemli, yoksa bizim gibi saatlerce aynı plaja bakar durursunuz...

Messina'da tüm Sicilya'da olduğu üzere kılıç balığı avı yapılıyor. Bu balığın avlandığı tekneler özel. Her birinin baş tarafında 20-25 metrelik metal uzantıları var. Ve direkleri de aynı şekilde metal ve elektrik trafosunu andırıyor. Direk tepesinde adam var ve balık görürse aşağıya haber veriyor. Öndeki uzantıda olan adam ise balığı tekneye alıyor.

Sicilya mutlaka iç bölgelerine gidilmesi ve gezilmesi gereken bir ada.

Her yanı tarih ve yaşanmışlık dolu. Kokuları, renkleri ve tatları kendine özel. Yaşam yavaş ve kendi dinginliğinde akıyor. Biz de araba kiralayıp görmeye karar veriyoruz. Sicilya'da siesta vaktini Yunanistan'daki kadar hissetmiyorsunuz. İlla ki açık bir bakkal, restoran vs. bulunuyor. Ekonomik kriz pek çok iş yerinin kapanmasına neden olmuş. Ve hemen her yerde bunun etkilerini hissediyorsunuz. Çoğu bina bakımsız ancak güzellikleri görmek isteyene açık.

* Toplanan başış, Darüşşafaka'da okuyan 10 kız öğrencinin 10 yıllık eğitim aidatlarının karşılığını sağlamak amacıyla kullanılacaktır.

ROTA ATLANTİK ■ DİLEK ERGÜL

Dilek-Ali Ergül

Terk edilmiş köy

Scopello ile Trapani arasında terk edilmiş bir köy bulduk tesadüfen.

Yaşamak isteyenlere duyurulur; köyde su ve elektrik var. Sessizlik önce ne kadar rahatsız etse de sonra kulaklar alışıyor. Rüzgârın uğultusu bana Bronte'nin *Rüzgârlı Bayır* romanını hatırlattı... Etrafta hektarlarca zeytin bahçeleri ve üzüm bağları var. Ev yapımı şaraplar pek meşhur ve gerçekten lezzetli. Buradaki eski ve bir kısmı endemik zeytinler veren ağaçları görünce kendi ülkemdeki zeytin ağaçlarının geleceğini düşünmeden yapamadım. Ve üzüldüm...

Yola devam edip biraz ileride bir pizzacı bulduk. Adam "Henüz açmadık, akşama" dedi ama ben "Açım" deyince peki "Pasta (makarna) yer misin?" diye sordu. "Yemem mi!" dedim "Ben Türk'üm ve çok açım..."

Kanaatim şudur ki İtalyanlar dünyaya makarna pişirme yeteneği ile geliyorlar. Enfesti... Bu arada Türkçe konuşsanız da vücut dilinizden az çok anlıyorlar sizi. Aynı bizim gibi pratik zekalı insanlar. Çok sevdim ben burayı.

Restoran eski bir evden devşirme. Eski sahiplerinden kalma mektuplar, resimler duvarlarda çerçevelenmiş asılı. Evin sahibesi kardeşine yazmış...

Ne güzel bir tabirdir "Mio Caro Fretello..." Karındaşım Didem'e yazacağım en kısa zamanda, "Benim canım kardeşim" diye başlayan bir mektup... Scopello ve Taormina'yı atlamayın...

Trapani'ye doğru yola devam ediyoruz. Trapani tuz üretilen bir bölge.

İnsanlar yıllarca köle gibi çok az maaşlara deli bir sıcakın altında tuz çıkarmak için çalışmışlar. Kölelik hep vardı ve var olmaya devam edecek görünen o ki. Üstelik çocuk işçiler o dönemde daha fazlamış.

Tuz, havzalardan yılın dört ayında çıkarılıyor. Bu havzalarda önce kırılıyor ve sırtta sepetlerle değirmene taşınıyor. Değirmenler, bu tuz bloklarını kırıyor ve öğütüyor. İki tür değirmen varmış. Biri Araplar'dan aldıkları daha klasik bir model olan ağaç değirmen, diğeri ise daha yeni olan Amerikan model demir değirmen. Tabii ki tuz metali yemiş bitirmiş. Ama üzerine özel bir reçine sürülen ağaç ve taştan yapılan değirmenler ve cihazlar yüzlerce yıldır ayakta. Şimdi müze olarak kullanılan, yüzlerce yıllık ağaç el cihazların sergilendiği bir değirmeni gezdik.

Trapani'den daha turistik olan Scopello'ya geçiyoruz. Burada agro turizm hayli yaygın. İnsanlar geniş bahçelerin içine kurulu evlerini oda oda kiraya veriyorlar. 4 kişi 100 euro'ya oda-kahvaltı kalıyorsunuz. Mutfaklı, banyolu apart odalar. Bahçeden limon, incir, maydanoz toplayabiliyorsunuz.

Scopello doğal güzellik ve deniz açısından fevkalade bir yer. Giderseniz eğer Casa Vito'yu sorun ve orada kalın. Vito ve eşi Uzakdoğu ruhani kültür ile harmanladıkları eski Sicilya kültüründen harika bir çiftlik evi ortaya çıkarmışlar.

Scopello'dan Messina'ya geçiyoruz. Symina hiç bu kadar yalnız kalmamıştı,

özledim... Yolda Giardini Naxos ve Taormina'da durduk. Taormina özellikle doğal rezerv olarak görülmesi gereken yerlerden biri. Koy korunaklı ve demirlemeye uygun. Sonunda Symina'ya kavuştum.

Messina'dan Ustica Adası'na doğru yola çıkıyoruz. Hava 14-15 knot doğulu. Güya geniş apaz-pupa seyri yapacağız. Birazdan dalga boyu 5-6 metrelere yükselecek ve biz 130 millik sallantılı bir seyirden sonra Ustica Limanı'nda yer olmadığını, olsa da limanın aldığı soluğunun dışarıdan daha beter olduğunu görüp La Vito San Capo'ya dönmek zorunda kalacağız.

Ali'nin artık işe dönmesi gerek ve ne yazık ki Sardinya Adası için vakti kalmadı. Bir sonraki ay size iki ayrı bakış açısı ile 'bir şamandıradan tonoz nasıl alınmaz' onu anlatacağım.

Ayrılmadan önce beni ve Atlantik kızlarını çok mutlu eden iki konuyu sizinle paylaşmak istiyorum: Dostlarımızdan Lloyd Register, 5.000 TL bağış yaparak Symina'nın gövdesinde yerini aldı. Sizler de sevdiklerinizin adını veya şirketinizin logosunu yayınlamak isterseniz eğer 5.000 TL bağış yapabilirsiniz.

Alem FM'den Dr. Nafiz Bey de her cumartesi sabahı, 08:00-10:00 arası programında sürekli hatırlatıyor. Ve yeni bir kampanya başlattı; "Düğünlerde ve kutlamalarda çiçek göndermek yerine Darüşşafaka Cemiyeti'ne, Rota Atlantik Fonu'na bağış yapınız" diyor. ⚓

www.rotaatlantik.com